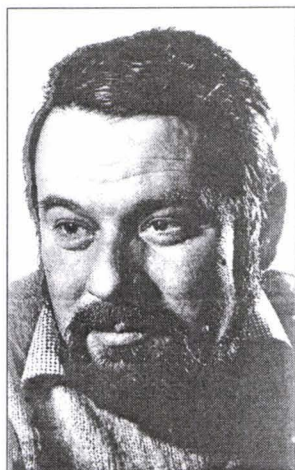

PETRU IAMBOR
(1939-2003)

Când ultimul grăunte de nisip s-a scurs în clepsidra timpului, o zi frumoasă de primăvară ne-a îndoliat sufletele: se stinsese colegul și prietenul nostru Petru Iambor.

Născut la 4 august 1939 în comuna Beba Veche (jud. Timiș), după încheierea studiilor liceale la Sânnicolau Mare, Petru Iambor ajunge student al Facultății de Istorie, în cadrul Universității “Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, absolvind secția de Istorie Universală în 1964, cu rezultate ce l-au propulsat direct în sfera cercetării.

Într-adevăr, a fost repartizat la Institutul de Istorie și Arheologie din Cluj, apoi din 1975 până la sfârșitul vieții a activat în cadrul Muzeului Național de Istorie a Transilvaniei. Preocupările axate pe domeniul Istoriei medievale s-au materializat în contribuții la vaste lucrări colective: *Izvoarele răscoalei lui Horea. B. Izvoare narative*, I – II, București, Editura Academiei, 1983-1985; *Repertoriul arheologic al județului Cluj*, 1992; *Cluj-Napoca – inima Transilvaniei*, 1997. Tema lucrării de doctorat, *Așezări fortificate din Transilvania în secolele IX-XIII*, i-a dat ocazia de a studia și pune în valoare cunoștințele și exigența ce-l caracterizau. Susținută în anul 2000, teza a fost apreciată cu distincția *magna cum laudae* și încă așteaptă să vadă lumina tiparului.

Petru Iambor a desfășurat o bogată activitate de cercetare și muzeografică. A participat la săpături arheologice pe șantierele de la Dăbâca, Cluj-Mănăstur (jud. Cluj), Cenad (jud. Timiș), Biharea (jud. Bihor), Ortelec (jud. Sălaj), de asemenea la săpături de salvare în diferite zone ale municipiului Cluj-Napoca (Piața T. Cipariu, Calea Florești, str. Govora, str. Deleu, Calea Turzii, Parcul I. L. Caragiale etc.).

În perioada 1991-1997 a predat cursul general de Istorie medie universală, iar între 1992-1993 Istoria Bizanțului la Facultatea de Litere, Filosofie și Istorie a Universității de Vest din Timișoara, redactând un curs de 650 de pagini, rămas în manuscris. Tot în manuscris se află o lucrare intitulată “*Ștefan Mailat – voievod și principe al Transilvaniei*”, precum și o monografie a comunei Beba Veche.

Studiile publicate abordează o largă paletă de subiecte, începând cronologic cu primele secole ale feudalismului timpuriu și până în secolul al XVIII-lea. Ele pun în evidență vasta sa cultură generală, inteligența și spiritul său critic.

Referindu-ne la sfera strict muzeografică, să reamintim doar că Petru Iambor a fost preocupat de sporirea patrimoniului muzeal, de popularizarea unor evenimente istorice; a inițiat și participat la reorganizarea expoziției de bază a secției de istorie medie și altor numeroase expoziții temporare.

Prin înregistrarea și evaluarea obiectelor de cultură materială și spirituală păstrate la muzeul nostru a contribuit activ la valorificarea bunurilor patrimoniale existente.

Din 1990 a fost numit șef de secție la Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei din Cluj-Napoca dovedindu-se un bun coordonator, apreciat de colaboratori, iubit și respectat de colegi și subalterni.

La trecerea în neființă a prietenului Petru Iambor cum l-am putea evoca, traversând cele peste trei decenii ce ne-au legat, în câteva cuvinte? Inteligență vie, spirit ludic, omenie, o dorință perpetuă de cunoaștere, plăcerea de a citi și comenta, toate laolaltă, dublate de o pasiune constantă pentru profesiunea aleasă. Și dacă soarta a făcut să cadă răpus în câteva săptămâni de o maladie perfidă, a avut măcar privilegiul de a nu suferi excesiv, de a fi așezat spre odihnă veșnică alături de părinți, condus pe ultimul drum de întreaga obște a satului natal, plâns și neuitat de toți cei ce i-au fost aproape, sperând să-i fie somnul lin...

Dr. IOANA HICA